Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 11. júla 2013 *

„Odvolanie — Žaloba o neplatnosť — Ochrana pred prenosnými spongiformnými encefalopatiami — Nariadenie (ES) č. 746/2008 — Nariadenie povoľujúce menej prísne opatrenia dohľadu a opatrenia na eradikáciu ako sú tie, ktoré boli prijaté skôr — Zásada obozretnosti — Úroveň ochrany ľudského zdravia — Nové prvky takej povahy, ktorá umožňuje zmeniť vnímanie rizika — Nedostatok odôvodnenia — Skreslenie skutkových okolností — Nesprávne právne posúdenie“

Vo veci C-601/11 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 28. novembra 2011,

Francúzska republika, v zastúpení: E. Belliard, C. Candat, R. Loosli-Surrans, G. de Bergues a S. Menez, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: F. Jimeno Fernández a D. Bianchi, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen, sudcovia J. Malenovský, U. Lõhmus (spravodajca), M. Safjan a A. Prechal,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: francúzština.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Francúzska republika sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 9. septembra 2011, Francúzsko/Komisia (T-257/07, Zb. s. II-5827, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zamietol jej žalobu o čiastočnú neplatnosť nariadenia Komisie (ES) č. 746/2008 zo 17. júna 2008, ktorým sa mení a dopĺňa príloha VII k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, ktorým sa stanovujú pravidlá prevencie, kontroly a eradikácie niektorých prenosných spongiformných encefalopatií (Ú. v. EÚ L 202, s. 11, ďalej len „sporné nariadenie“).

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 178/2002

2 Článok 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 463), stanovuje:

„1. Za určitých okolností, ak sa po vyhodnotení dostupných informácií zistí možnosť škodlivých účinkov na zdravie, ale pretrváva vedecká neistota, môžu sa prijať dočasné opatrenia na riadenie rizika potrebné na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany zdravia, pre ktorú sa rozhodl[a] [Únia], až do ďalších vedeckých informácií pre komplexnejšie vyhodnotenie rizika.

2. Opatrenia prijaté na základe odseku 1 musia byť primerané a nesmú obmedzovať obchod viac, než to vyžaduje dosiahnutie vysokej úrovne ochrany zdravia, pre ktorú sa rozhodl[a] [Únia], so zreteľom na technickú a ekonomickú uskutočniteľnosť a ostatné faktory považované za oprávnené v posudzovanej záležitosti. Opatrenia sa prehodnotia v primeranom časovom období v závislosti od charakteru zisteného rizika pre život alebo zdravie a od typu vedeckých informácií potrebných na objasnenie vedeckej neistoty a na uskutočnenie komplexnejšieho vyhodnotenia rizika.“

Nariadenie (ES) č. 999/2001

3 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 z 22. mája 2001, ktor[ým] sa stanovujú pravidlá prevencie, kontroly a eradikácie niektorých prenosných spongiformných encefalopatií (Ú. v. ES L 147, s. 1; Mim. vyd. 03/032, s. 289), zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 722/2007 z 25. júna 2007 (Ú. v. EÚ L 164, s. 7, ďalej len „nariadenie č. 999/2001“), stanovuje v článku 13 ods. 1:

„Pokiaľ je výskyt [prenosnej špongioformnej encefalopatie (ďalej len ‚TSE‘)] úradne potvrdený, uplatňujú sa čo najskôr nasledujúce opatrenia:

…

b) vykonáva sa šetrenie na určenie všetkých rizikových zvierat v súlade s prílohe VII bod 1;

c) všetky rizikové zvieratá a ich produkty, ako je uvedené v prílohe VII bode 2 tohto nariadenia, identifikované vyšetrením uvedeným v písmene b) tohto odseku, sa musia utratiť a zlikvidovať v súlade s nariadením (ES) č. 1774/2002 [Európskeho parlamentu a Rady z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov neurčených pre ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 273, s. 1; Mim. vyd. 03/037, s. 92)].

…“

4 Článok 23 nariadenia č. 999/2001 znie:

„Po konzultácii s príslušným vedeckým výborom o akýchkoľvek otázkach, ktoré by mohli mať vplyv na verejné zdravie, sa prílohy menia alebo dopĺňajú a prijímajú potrebné prechodné opatrenia v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2.

…“

5 V článku 24a tohto nariadenia sa stanovuje:

„Rozhodnutia, ktoré sa prijmú v súlade s jedným z postupov uvedených v článku 24, sú založené na zodpovedajúcom hodnotení možných rizík pre zdravie ľudí a zvierat a s ohľadom na existujúce vedecké dôkazy zachovajú alebo, ak to bude vedecky podložené, zvýšia úroveň ochrany zdravia ľudí a zvierat, ktorú [Únia] zabezpečuje.“

6 Pred nadobudnutím platnosti nariadenia Komisie (ES) č. 727/2007 z 26. júna 2007, ktorým sa menia a dopĺňajú prílohy I, III, VII a X k nariadeniu č. 999/2001 (Ú. v. EÚ L 165, s. 8), príloha VII nariadenia č. 999/2001 s názvom „Eradikácia prenosnej špongioformnej encefalopatie“ stanovovala:

„1. Prieskum podľa článku 13(1) b) musí zistiť:

…

b) v prípade oviec a kôz:

— všetky ostatné prežúvavce okrem oviec a kôz v hospodárstve, z ktorého pochádza zviera, u ktorého bolo ochorenie potvrdené,

— pokiaľ je zistiteľné, rodičia a v prípade samíc všetky embryá, vajíčka a posledné potomstvo samice, u ktorej bolo ochorenie potvrdené,

— všetky ostatné ovce a kozy v hospodárstve, z ktorého pochádza zviera, u ktorého bolo ochorenie potvrdené, popri tých, ktoré sú uvedené v druhej odrážke,

— možný pôvod ochorenia a identifikácia ostatných hospodárstiev, na ktorých sú zvieratá, embryá alebo vajíčka, ktoré sa mohli infikovať vyvolávateľom TSE alebo ktoré mohli byť exponované rovnakému krmivu alebo zdroju kontaminácie,

— pohyb potenciálne kontaminovaných krmív, iných materiálov alebo akýchkoľvek iných prostriedkov prenosu, ktorými sa mohol vyvolávateľ [bovinnej spongiformnej encefalopatie (ďalej len ‚BSE‘)] preniesť z daného hospodárstva alebo naň.

2. Opatrenia ustanovené v článku 13(1) [písm.] c) musia zahrnúť minimálne:

…

b) v prípade potvrdenia TSE u ovce alebo kozy po 1. októbri 2003 podľa rozhodnutia príslušného orgánu:

i) zabitie a kompletnú likvidáciu všetkých zvierat, embryí a vajíčok zistených prieskumom podľa druhej a tretej odrážky bodu 1 [písm.] b); alebo

ii) zabitie a kompletnú likvidáciu všetkých zvierat, embryí a vajíčok zistených prieskumom podľa druhej a tretej odrážky bodu 1 [písm.] b), s výnimkou [zvierat, ktoré nemajú genetickú senzibilitu alebo majú menej ako dva mesiace a sú výlučne určené na porážku;]

iii) ak bolo nakazené zviera umiestnené z iného hospodárstva, môže členský štát rozhodnúť na základe anamnézy prípadu, že uplatní eradikačné opatrenia na hospodárstve pôvodu popri hospodárstve alebo namiesto hospodárstva, na ktorom bola nákaza potvrdená; v prípade, že ide o pôdu na spoločné pasenie viac ako jednej čriedy, členský štát môže rozhodnúť, že sa uplatnenie týchto opatrení obmedzí na jednu čriedu na základe zdôvodneného zváženia všetkých epidemiologických faktorov; ak sa na jednom hospodárstve chová viac ako jedna črieda, členský štát môže rozhodnúť, že uplatnenie opatrení obmedzí na čriedu, v ktorej bola klusavka potvrdená, ak sa overilo, že čriedy sa chovali oddelene od seba a že šírenie sa nákazy medzi čriedami, či už priamym, alebo nepriamym kontaktom, je nepravdepodobné;

c) v prípade potvrdenia BSE u ovce alebo kozy, zabitie a úplnú likvidáciu všetkých zvierat, embryí a vajíčok zistených prieskumom podľa druhej až piatej odrážky bodu 1 [písm.] b).

…“

Sporné nariadenie

7 Sporné nariadenie zmenilo a doplnilo prílohu VII nariadenia č. 999/2001 tak, že takmer zhodne prebralo znenie tejto prílohy vo verzii vyplývajúcej z nariadenia č. 727/2007.

8 Ustanovenia napadnuté Francúzskou republikou v rámci tohto odvolania sú bod 2.3 písm. b) podbod iii), bod 2.3 písm. d) a bod 4 kapitoly A prílohy VII nariadenia č. 999/2001 (ďalej spolu len „napadnuté opatrenia“).

9 Bod 2.3 písm. b) podbod iii) uvedenej kapitoly A stanovuje podmienky, za ktorých členské štáty môžu rozhodnúť v prípade potvrdenia TSE u ovce alebo kozy, ak sa BSE vylúči v súlade s testovacími postupmi stanovenými nariadením č. 999/2001, že neusmrtia a nezlikvidujú všetky identifikované zvieratá, ak podiel geneticky odolných oviec je v chove nízky, ak je náročné získať náhradné odolné ovce, aby sa zachovala genetická rozmanitosť chovu alebo rasy, alebo ešte aj na základe zdôvodneného zváženia všetkých epidemiologických faktorov.

10 Podľa bodu 2.3 písm. d) kapitoly A prílohy VII nariadenia č. 999/2001 môžu členské štáty rozhodnúť za určitých podmienok, že nahradia usmrtenie a zničenie jednotlivých zvierat ich porážkou na účely ľudskej spotreby, pod podmienkou, že sa zvieratá porazia na území dotknutého členského štátu a že všetky zvieratá, ktoré sú staršie ako 18 mesiacov alebo ktoré majú viac ako dva trvalé rezáky prerezané cez ďasno, sa majú testovať na prítomnosť TSE.

11 Bod 4 tej istej kapitoly stanovuje podmienky zachovania hospodárstva zvierat pochádzajúcich z čriedy infikovanej TSE a ich porážky na účely ľudskej spotreby počas dvoch rokov nasledujúcich po zistení posledného prípadu TSE. Stanovuje, že všetky zvieratá staršie ako 18 mesiacov, ktoré zomreli alebo boli porazené na účely ľudskej spotreby, sa majú testovať na prítomnosť TSE.

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné nariadenie

12 Okolnosti predchádzajúce sporu boli opísané v bodoch 12 až 46 napadnutého rozsudku a možno ich zhrnúť takto.

13 TSE sú neurogeneratívne choroby ovplyvňujúce tak zvieratá, ako aj ľudí, ktoré majú pomalý vývoj a smrteľné následky. V rámci TSE, ktoré môžu ovplyvniť ovce, kozy alebo hovädzí dobytok, je možné rozlišovať tieto choroby: BSE, klasická klusavka a netypická klusavka.

14 Keďže BSE, čo je choroba, ktorá je prenosná na človeka, môže teoreticky nainfikovať takisto ovce a kozy žijúce v prirodzených podmienkach, do právnej úpravy Únie boli zavedené opatrenia na prevenciu a eradikáciu TSE v prípade oviec a kôz.

15 Dňa 22. mája 2001 bolo prijaté nariadenie č. 999/2001, ktoré zoskupuje v rámci jedného dokumentu súbor ustanovení existujúcich v oblasti boja proti TSE. Toto nariadenie stanovuje opatrenia týkajúce sa zvierat, u ktorých je podozrenie, že sú infikované TSE, a opatrenia, ktoré sa majú vykonať v prípade zistenia TSE u zvierat, vrátane likvidácie rizikových zvierat. Toto nariadenie ukladá okrem iného každému členskému štátu povinnosť vykonávať ročný program dohľadu nad TSE, ktorý sa vykonáva najmä na základe sledovania za pomoci tzv. „rýchlych“ testov na vzorkách populácie oviec a kôz.

16 Rýchle testy umožňujú v obmedzenom časovom úseku odhaliť TSE, ale nie určiť jej typ, teda zistiť, či ide o BSE, klasickú klusavku alebo netypickú klusavku. Keď sú výsledky týchto rýchlych testov pozitívne, mozgové tkanivo podlieha v referenčnom laboratóriu potvrdzujúcemu vyšetreniu. Ak v dôsledku týchto testov nemožno vylúčiť BSE, doplnia sa tieto testy biologickými testami vykonávanými na živých myšiach.

17 Nariadenie č. 999/2001 bolo v priebehu rokov 2001 až 2007 viackrát zmenené a doplnené. Tieto zmeny sa týkali najmä opatrení boja proti TSE u oviec a kôz vzhľadom na vývoj vedeckých poznatkov v oblasti TSE, do ktorého patrí vývoj rozlišovacích molekulárnych testov, ktorými možno odlíšiť BSE od klasickej klusavky alebo netypickej klusavky (ďalej len „rozlišovacie testy“). Uplatnenie uvedených testov predpokladá predchádzajúcu identifikáciu prípadu TSE, čo možno vykonať najmä rýchlymi testami.

18 Na základe právnej úpravy platnej v roku 2005 mali členské štáty v prípade, že zviera v stáde oviec alebo kôz ochorelo na TSE, ktorá nebola BSE, na výber výlučne buď zlikvidovať všetky zvieratá v stáde, ku ktorému choré zviera patrilo, alebo ak bola chorým zvieraťom ovca, po tom, ako bol na účely rozlíšenia citlivých a odolných zvierat určený genotyp všetkých zvierat v stáde, zlikvidovať v stáde iba geneticky citlivé zvieratá. Okrem toho členský štát nemohol usmrtiť ovce a kozy mladšie ako dva mesiace, ktoré boli určené výhradne na porážku. Naproti tomu, ak zviera ochorelo na BSE, členské štáty mali dohliadnuť na jeho usmrtenie a úplnú likvidáciu všetkých oviec a kôz, embryí, vajíčok a všetkých zvierat, ako aj elimináciu materiálov a iných prostriedkov prenosu.

19 V nadväznosti na potvrdenie prítomnosti BSE 28. januára 2005 v prípade kozy narodenej v roku 2000 a porazenej vo Francúzsku v roku 2002 bol zavedený program zvýšeného dohľadu nad kozami. Išlo o prvý prípad infekcie malého prežúvavca BSE v prirodzených podmienkach.

20 Dňa 15. júla 2005 Európska komisia prijala oznámenie nazvané „Plán prekonávania ([T]SE)“ [KOM(2005) 322, v konečnom znení], v ktorom oznámila svoj zámer navrhnúť nové opatrenia na zmiernenie platných eradikačných opatrení pri malých prežúvavcoch s ohľadom na nové dostupné diagnostické nástroje, pričom sa zachová súčasná úroveň ochrany spotrebiteľov. Táto inštitúcia okrem iného dospela k záveru, že ak je BSE vylúčená, už neexistuje riziko pre verejné zdravie a utratenie celého stáda z dôvodu ohrozenia verejného zdravia sa môže považovať za neprimerané.

21 Dňa 21. septembra 2005 sa francúzske orgány obrátili na Francúzsku agentúru pre bezpečnosť potravín (AFSSA), aby preskúmala jednak zdravotné riziká opatrení, ktoré Komisia navrhla v pláne prekonávania TSE oviec a kôz, a jednak spoľahlivosť rozlišovacích testov.

22 Dňa 26. októbra 2005 Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA) prijal stanovisko ku klasifikácii netypických prípadov TSE pri malých prežúvavcoch, pričom odporučil, aby programy dohľadu používali kombináciu testov a vhodných vzoriek, a tým zaručili, že prípady netypickej klusavky sa budú aj naďalej identifikovať.

23 V období od decembra 2005 do februára 2006 umožnili programy dohľadu nad TSE zavedené v Európskej únii odhaliť dve ovce pochádzajúce z Francúzska a jednu ovcu pochádzajúcu z Cypru, ktoré boli podozrivé z infekcie BSE. Komisia po týchto odhaleniach zaviedla rozšírený dohľad nad TSE postihujúcou ovce vo všetkých členských štátoch.

24 Dňa 15. mája 2006 AFSSA vydala stanovisko, v ktorom nesúhlasila s návrhom Komisie zmierniť politiku porážok, aby bolo možné použiť mäso zo stád malých prežúvavcov infikovaných klusavkou na ľudskú spotrebu. Domnievala sa, že sa nedá dospieť k záveru, že s výnimkou BSE všetky kmene TSE potenciálne prítomné pri malých prežúvavcoch, vrátane netypických foriem, nepredstavujú žiadne zdravotné riziko pre človeka.

25 Keďže francúzske orgány podali nové žiadosti, AFSSA vydala 15. januára 2007 stanovisko týkajúce sa vývoja politiky hygieny, v ktorom dospela k záveru, že rozlišovacie testy neumožňujú vylúčiť výskyt BSE ani pri testovanom zvierati, ani *a fortiori* pri stáde, do ktorého patrí, a že prenos iných TSE než BSE na človeka nemožno vylúčiť. V dôsledku toho AFSSA odporučila zachovať platnú právnu úpravu týkajúcu sa klasickej klusavky.

26 EFSA na základe podnetu Komisie vydal 25. januára a 8. marca 2007 dve stanoviská, a to stanovisko týkajúce sa kvantitatívneho posúdenia zvyškového rizika BSE v ovčom mäse a v mäsových výrobkoch z ovčieho mäsa a stanovisko týkajúce sa niektorých aspektov rizika, ktoré vyvolala TSE oviec a kôz.

27 Pokiaľ ide o prvé uvedené stanovisko týkajúce sa BSE, EFSA dospel k záveru, že prevalencia BSE pri ovciach je najpravdepodobnejšie nulová. Pokiaľ ide o stanovisko týkajúce sa TSE, dospel k záveru, že hoci neexistuje dôkaz o epidemiologickej alebo molekulárnej súvislosti medzi klasickou alebo netypickou klusavkou a TSE u človeka, prenosnosť pôvodcov iných TSE zvierat než BSE na človeka sa nedá vylúčiť. Okrem toho zastával názor, že súčasné rozlišovacie testy, aké opisuje právna úprava Únie, sa až doteraz zdali spoľahlivé na odlíšenie BSE od klasickej alebo netypickej klusavky, hoci za súčasného stavu vedeckého poznania nemožno považovať za dokonalú ani ich diagnostickú citlivosť, ani ich špecifickosť.

28 V nadväznosti na stanovisko EFSA z 8. marca 2007 Komisia predložila 24. apríla 2007 Stálemu výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat na hlasovanie návrh nariadenia, ktorým sa menia prílohy I, III, VII a X nariadenia č. 999/2001.

29 Dňa 26. júna 2007 prijala Komisia nariadenie č. 727/2007, proti ktorému Francúzska republika podala žalobu na Súd prvého stupňa.

30 Dňa 24. januára 2008 vydal EFSA na žiadosť Komisie stanovisko s názvom „Vedecké a technické objasnenie výkladu a úvah o niektorých záveroch nachádzajúcich sa v stanovisku z 8. marca 2007 týkajúcich sa niektorých aspektov rizika TSE u oviec a kôz“. V tomto stanovisku spresnil svoj postoj k otázkam prenosu iných TSE zvierat než BSE na človeka a k spoľahlivosti rozlišovacích testov.

31 Dňa 30. apríla 2008 referenčné laboratórium uverejnilo stanovisko, v ktorom spresnilo, že dve ovce pochádzajúce z Francúzska a jednu ovcu pochádzajúcu z Cypru, ktoré boli podrobené dodatočným testom (pozri bod 23 vyššie), nie je možné klasifikovať ako prípady BSE.

32 Dňa 17. júna 2008 Komisia prijala sporné nariadenie, ktoré mení a dopĺňa prílohu VII nariadenia č. 999/2001 tým, že členským štátom zveruje väčší priestor pri voľbe opatrení, ktoré možno prijať, ak je stádo oviec alebo kôz postihnuté TSE, pri ktorej bolo možné rozlišovacím testom určiť, že nie je BSE. Toto nariadenie prebralo takmer zhodne ustanovenia nariadenia č. 727/2007, týkajúce sa uvedenej prílohy VII, pričom však doplnilo odôvodnenia tohto právneho predpisu.

33 Sporné nariadenie tak v podstate povoľuje dodávať na ľudskú spotrebu na jednej strane mäso z malých prežúvavcov starších ako 18 mesiacov zo stáda, kde bol zistený prípad TSE, ktorá nie je BSE, v ktorom boli zvieratá porazené ihneď alebo v dvoch nasledujúcich rokoch po zistení posledného prípadu TSE podrobené rýchlemu testu s negatívnym výsledkom, a na druhej strane mäso z malých prežúvavcov vo veku 3 až 18 mesiacov zo stáda, kde bol zistený prípad TSE, ktorá nie je BSE, ktoré rýchlym testom neboli podrobené.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

34 Francúzska republika sa žalobou podanou 17. júla 2007 domáhala toho, aby Všeobecný súd zrušil bod 3 prílohy nariadenia č. 727/2007 z dôvodu porušenia zásady obozretnosti, keďže toto ustanovenie zmierňuje režim eradikácie TSE. Tento členský štát takisto podal návrh na vydanie predbežného opatrenia, aby sa odložil výkon uvedeného režimu až do vyhlásenia rozsudku. Súd prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu na vydanie predbežného opatrenia uznesením z 28. septembra 2007 (T-257/07 R, Zb. s. II-4153).

35 Súd prvého stupňa po prijatí sporného nariadenia vyhovel rozhodnutím zo 6. októbra 2008 návrhu Francúzskej republiky o rozšírenie súdneho konania o ustanovenia uvedeného nariadenia a povolil predloženie návrhov a dodatočných žalobných dôvodov. Uznesením z 30. októbra 2008 (T-257/07 R II) Súd prvého stupňa takisto vyhovel druhému návrhu Francúzskej republiky na odklad výkonu a rozhodnutím z 30. januára 2009 zamietol návrh Komisie na prejednanie veci v skrátenom konaní.

36 Francúzska republika na podporu svojej žaloby uviedla jediný dôvod založený na tom, že Komisia porušila zásadu obozretnosti tým, že sporným nariadením zaviedla napadnuté opatrenia.

37 Komisia, ktorú v konaní podporovalo Spojené kráľovstvo, navrhla žalobu zamietnuť.

38 Všeobecný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol v plnom rozsahu.

39 Všeobecný súd najprv uviedol v bodoch 66 až 89 napadnutého rozsudku zásadné úvahy týkajúce sa ochrany ľudského zdravia, zásady obozretnosti a rozsahu súdneho preskúmania aktov inštitúcií Únie v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky.

40 Všeobecný súd ďalej preskúmal argumenty uvádzané Francúzskou republikou na podporu jej jediného dôvodu, ktorým namietala jednak proti hodnoteniu rizika vykonanému Komisiou a jednak proti tomu, ako Komisia riadi vzniknuté riziko.

41 V prvom rade, pokiaľ ide o hodnotenie rizika vykonané Komisiou, Francúzska republika po prvé uviedla, že Komisia nezohľadnila vedeckú neistotu v súvislosti s rizikom prenosnosti iných TSE než BSE na človeka, po druhé, že Komisia nenechala vedecky vyhodnotiť spoľahlivosť rýchlych testov, po tretie, že táto inštitúcia nezohľadnila vedeckú neistotu týkajúcu sa spoľahlivosti rozlišovacích testov, a po štvrté, že Komisia v potrebnom čase nevyhodnotila riziká vyplývajúce z prijatia napadnutých opatrení.

42 V bodoch 93 až 202 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol všetky tieto výhrady.

43 Pokiaľ ide o výhradu založenú na nezohľadnení a nesprávnom výklade vedeckej neistoty týkajúcej sa prenosnosti TSE iných ako BSE na človeka, Všeobecný súd ju zamietol v bodoch 93 až 109 uvedeného rozsudku, keď dospel k záveru, že Francúzska republika neoprávnene tvrdila, že Komisia v rámci hodnotenia rizík pred prijatím sporného nariadenia, nezohľadnila vedeckú neistotu, ktorá pretrváva v súvislosti s touto prenosnosťou, keďže z odôvodnenia 12 sporného nariadenia vyplýva, že Komisia výslovne uznala, že je nemožné vylúčiť akúkoľvek prenosnosť TSE postihujúcich ovce alebo kozy, iných ako BSE, na človeka.

44 Okrem toho Všeobecný súd rozhodol, že vzhľadom na obmedzený charakter a malú reprezentatívnosť vedeckých poznatkov existujúcich v okamihu prijatia sporného nariadenia, ktoré by umožňovali podporiť teóriu, že iné TSE postihujúce ovce alebo kozy než BSE sú prenosné na človeka, Komisia mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, v odôvodnení 12 konštatovať, že miera pravdepodobnosti toho, že iné TSE postihujúce ovce alebo kozy než BSE sú prenosné na človeka, je veľmi malá. Okrem toho podľa Všeobecného súdu Francúzska republika neuviedla žiadny argument a nepredložila žiadny dôkaz takej povahy, aby narušil dôveryhodnosť posúdenia Komisie.

45 V bodoch 110 až 136 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol výhradu Francúzskej republiky založenú na tom, že spoľahlivosť rýchlych testov nebola konzultovaná s vedeckými odborníkmi. Všeobecný súd najmä dospel k záveru, že Komisia sa mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, domnievať, že hodnotenie spoľahlivosti rýchlych testov uvedené v stanoviskách EFSA zo 17. mája a z 26. septembra 2005, je relevantné v rámci používania týchto testov na kontrolu dodávania mäsa oviec a kôz na ľudskú spotrebu. Na tieto účely teda nebolo potrebné vykonať špecificky konzultáciu s EFSA.

46 Všeobecný súd takisto zamietol výhrady Francúzskej republiky, podľa ktorých Komisia jednak pred prijatím napadnutých opatrení nevedela o obmedzeniach rýchlych testov pri ich vykonávaní na mladých jedincoch a jednak sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že napadnuté opatrenia prijala, hoci EFSA vzhľadom na uvedené obmedzenia odporučil tieto testy opätovne vyhodnotiť.

47 V bodoch 137 až 173 napadnutého rozsudku Všeobecný súd preskúmal a zamietol výhradu týkajúcu sa spoľahlivosti rozlišovacích testov.

48 Všeobecný súd najprv v bodoch 143 až 148 tohto rozsudku po prvé zamietol tvrdenie Francúzskej republiky založené na nezohľadnení pretrvávajúcej vedeckej neistoty, pokiaľ ide o rozlišovacie testy, keď konštatoval, že Komisia poukázala na tieto neistoty v odôvodneniach sporného nariadenia. Všeobecný súd po druhé zamietol ako neúčinné tvrdenie založené na tom, že sa nevykonala konzultácia s EFSA pri príprave napadnutých opatrení. Po tretie Všeobecný súd dospel k záveru, že Francúzska republika nepreukázala, že Komisia nepreskúmala predmetné opatrenia po tom, ako EFSA vydal 24. januára 2008 stanovisko, keďže sporné nariadenie obsahuje odkazy na uvedené stanovisko.

49 Ďalej, v bodoch 149 až 171 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol výhradu založenú na tom, že Komisia minimalizovala pochybnosti vedeckých pracovníkov týkajúce sa spoľahlivosti rozlišovacích testov z dôvodu nedostatočného porozumenia skutočnej biodiverzite pôvodcov TSE a ich vzájomnému pôsobeniu v prípade koinfekcií. Všeobecný súd najmä rozhodol, že Komisia mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, vyvodiť zo stanoviska EFSA z 24. januára 2008, že možnosť koinfekcie malých prežúvavcov nebola preukázaná v prirodzených podmienkach, a dospieť k záveru, že riziko existencie takejto koinfekcie a *a fortiori* riziko nezistenia tejto koinfekcie sú nízke. Všeobecný súd takisto dospel k záveru, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že prevalencia BSE u malých prežúvavcov sa môže považovať za veľmi malú.

50 Nakoniec, pokiaľ ide o stanovisko AFSSA z 8. októbra 2008 a stanovisko EFSA z 22. októbra 2008, Všeobecný súd v bodoch 172 a 173 napadnutého rozsudku konštatoval, že tieto stanoviská boli vydané po prijatí sporného nariadenia, takže tvrdenia Francúzskej republiky založené na uvedených stanoviskách sú neúčinné.

51 V bodoch 174 až 202 uvedeného rozsudku Všeobecný súd zamietol výhradu založenú na neposúdení zvýšenia rizika vyplývajúceho z prijatia sporného nariadenia. Konkrétne uviedol, že vzhľadom na vedecké stanoviská EFSA a AFSSA a vzhľadom na neexistenciu údajov potrebných na vykonanie presného kvantitatívneho hodnotenia Komisii nemožno vytýkať, že pri prijímaní sporného nariadenia nemala k dispozícii kvantitatívne vedecké hodnotenie dodatočného rizika pre človeka, ktorý bol vystavený TSE po prijatí uvedeného nariadenia. Preto Všeobecný súd rozhodol, že Komisia neporušila záruky priznané právnym poriadkom Únie.

52 V druhom rade, pokiaľ ide o argumentáciu týkajúcu sa riadenia rizika, Francúzska republika vytýkala Komisii, že porušila povinnosť zaručiť vysokú úroveň ochrany ľudského zdravia, ako aj zásadu obozretnosti, keď táto inštitúcia vychádzala z dvojakého predpokladu, a to jednak z neprenosnosti iných TSE postihujúcich zvieratá než BSE na človeka a jednak zo spoľahlivosti rozlišovacích testov na účely istého odlíšenia klusavky od BSE, hoci najnovšie vedecké údaje v súvislosti s týmito predpokladmi zdôrazňovali vážne pochybnosti.

53 Všeobecný súd tieto výhrady v bodoch 206 až 264 napadnutého rozsudku zamietol.

54 Všeobecný súd v tejto súvislosti v úvodných úvahách obsiahnutých v bodoch 206 až 214 napadnutého rozsudku konštatoval, že právomoc Komisie prijať sporné ustanovenia Francúzska republika nespochybnila. Pripomenul, že príslušné orgány verejnej moci sú povinné udržiavať alebo prípadne zvyšovať úroveň ochrany ľudského zdravia, pričom to nemusí byť najväčšia možná ochrana. Na to, aby bola splnená táto povinnosť, prináleží príslušnému orgánu na základe zásady obozretnosti, aby riadil riziko, ktoré presahuje mieru považovanú za prijateľnú pre spoločnosť, tak, že prijme opatrenia obmedzujúce toto riziko na uvedenú mieru. Všeobecný súd z toho vyvodil, že zmiernenie skôr prijatých preventívnych opatrení musí byť v každom prípade odôvodnené novými skutočnosťami, ktoré menia posúdenie predmetného rizika. Všeobecný súd dospel k záveru, že takéto nové prvky, akými sú nové poznatky alebo vedecké objavy, môžu zmeniť tak vnímanie rizika, ako aj mieru rizika považovaného za prijateľné pre spoločnosť.

55 Okrem toho Všeobecný súd konštatoval, že súd musí konštatovať porušenie zásady obozretnosti len vtedy, ak táto nová miera rizika presahuje mieru rizika považovaného za prijateľné pre spoločnosť. Pripomenul však, že súdne preskúmanie týkajúce sa toho, že príslušný orgán stanovil mieru rizika považovaného za neprijateľné pre spoločnosť, sa obmedzuje na zistenie, či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu, k zneužitiu právomoci alebo k prekročeniu hraníc voľnej úvahy tohto orgánu. Pokiaľ ide o zjavne nesprávne posúdenie, Všeobecný súd spresnil, že účastník konania, ktorý sa naň odvoláva, musí predložiť dôkazy dostačujúce na to, aby sa vyvrátila dôveryhodnosť posúdenia skutkového stavu vykonaného príslušným orgánom.

56 Pokiaľ ide o tri prvky uvádzané Komisiou – teda po prvé skutočnosť, že od začiatku vykonávania pôvodných preventívnych opatrení neexistovala epidemiologická väzba medzi klasickou alebo netypickou klusavkou postihujúcou malé prežúvavce na jednej strane a TSE postihujúcimi ľudí na druhej strane; po druhé skutočnosť, že boli zavedené a vyhlásené za platné rozlišovacie testy, ktoré v krátkom čase umožňujú spoľahlivo odlíšiť klusavku od BSE a po tretie veľmi nízka pravdepodobnosť existencie BSE u oviec a kôz podľa epidemiologických údajov – Všeobecný súd dospel k záveru, že Francúzska republika nespochybnila novosť týchto skutočností, ale posúdenie, podľa ktorého tieto skutočnosti môžu odôvodniť prijatie napadnutých opatrení. V dôsledku toho Všeobecný súd konštatoval, že je potrebné posúdiť, či vzhľadom na tieto nové prvky bola Komisia oprávnená prijať sporné nariadenie, keďže umožnilo pri zachovaní zvýšenej úrovne ochrany ľudského zdravia znížiť náklady pre spoločnosť na preventívne opatrenia alebo naopak, či Komisia tým, že uvedené nariadenie prijala, porušila zásadu obozretnosti, a teda aj povinnosť zachovať zvýšenú úroveň ochrany ľudského zdravia, keďže ľudí vystavila rizikám, ktoré presahujú mieru rizika považovaného za prijateľné pre spoločnosť.

57 V tejto súvislosti Všeobecný súd v prvom rade v bodoch 227 až 248 napadnutého rozsudku skúmal, či sporné nariadenie spôsobilo zvýšenie rizika vystavenia človeka TSE postihujúcim malé prežúvavce z dôvodu dodávania mäsa malých prežúvavcov zo stáda, v ktorom sa zistil prípad TSE, na ľudskú spotrebu. Všeobecný súd konštatoval, že došlo k nezanedbateľnému zvýšeniu tohto rizika, rozhodol však, že toto konštatovanie nepostačuje na preukázanie porušenia zásady obozretnosti alebo povinnosti udržiavať zvýšenú úroveň ochrany ľudského zdravia. Takéto porušenie totiž možno konštatovať, len ak prijatie napadnutých opatrení, a teda aj zvýšenie rizika vystavenia človeka TSE postihujúcim malé prežúvavce, spôsobujú vznik rizík pre ľudské zdravie, ktoré prekračujú mieru považovanú za prijateľnú pre spoločnosť. Podľa Všeobecného súdu treba okrem toho preveriť, či toto zvýšenie zahŕňa mieru rizika pre ľudské zdravie, ktoré by sa považovalo za neprijateľné pre spoločnosť.

58 Všeobecný súd preto v druhom rade v bodoch 249 až 264 napadnutého rozsudku preveril, či prijatie sporného nariadenia spôsobilo vznik rizík pre ľudské zdravie, ktoré prekračujú mieru považovanú za prijateľnú pre spoločnosť.

59 Pokiaľ ide o riziko vyplývajúce z ľudskej spotreby mäsa malých prežúvavcov infikovaných inými TSE ako BSE, Všeobecný súd konštatoval, že vzhľadom na veľmi malé riziko prenosnosti týchto TSE postihujúcich malé prežúvavce na človeka, sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že napadnuté opatrenia nespôsobili zvýšenie rizika pre ľudské zdravie, ktoré by presahovalo mieru rizika považovaného za prijateľné pre spoločnosť.

60 Pokiaľ ide o riziko vyplývajúce z ľudskej spotreby mäsa oviec alebo kôz infikovaných BSE, Všeobecný súd uviedol, že aj keď napadnuté opatrenia neumožňujú vylúčiť, že mäso pochádzajúce zo stáda, v ktorom bolo zviera infikované BSE, bude dodané na ľudskú spotrebu, prevalencia klasickej BSE pri malých prežúvavcoch je veľmi malá a bol potvrdený iba jeden prípad klasickej BSE malých prežúvavcov týkajúci sa kozy, ktorá bola kŕmená živočíšnymi múčkami, ktoré boli medzičasom zakázané.

61 Všeobecný súd dospel k záveru, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že dodatočné riziko vystavenia človeka klasickej BSE postihujúcej malé prežúvavce, ktoré spôsobuje prijatie napadnutých opatrení, nevytvára pre ľudské zdravie riziká, ktoré by presahovali mieru rizika považovaného za prijateľné pre spoločnosť.

62 Okrem toho Všeobecný súd dospel k záveru, že z rôznych vedeckých stanovísk vyplýva, že význam, pôvod a prenosnosť BSE typu L alebo H boli k dátumu prijatia sporného nariadenia špekulatívne. Komisia sa teda nedopustila ani zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že dodatočné riziko vystavenia spotrebiteľa iným BSE ako klasickej BSE je prijateľné.

63 V dôsledku toho Všeobecný súd rozhodol, že Komisia prijatím sporného nariadenia neporušila zásadu obozretnosti, ani povinnosť zachovať zvýšenú úroveň ochrany ľudského zdravia uvedenú v článku 152 ods. 1 ES a v článku 24a nariadenia č. 999/2001.

Konanie pred Súdnym dvorom

64 Francúzska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— rozhodol s konečnou platnosťou a zrušil sporné nariadenie alebo subsidiárne vrátil vec na konanie Všeobecnému súdu a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

65 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie a

— zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania.

O odvolaní

66 Francúzska republika na podporu svojho odvolania uvádza štyri odvolacie dôvody, založené po prvé na porušení povinnosti odôvodnenia, po druhé na skreslení skutkových okolností, po tretie na nesprávnej právnej kvalifikácii skutkových okolností a po štvrté na nesprávnom právnom posúdení týkajúcom sa porušenia článku 24a nariadenia č. 999/2001 a zásady obozretnosti.

67 Komisia tvrdí, že všetky odvolacie dôvody uvádzané na podporu odvolania sa musia zamietnuť ako zjavne neprípustné alebo v každom prípade ako nedôvodné.

68 Treba preskúmať najprv všeobecnú námietku neprípustnosti, na ktorú sa odvoláva Komisia.

O všeobecnej námietke neprípustnosti

69 Komisia na úvod namieta, že odvolanie je neprípustné, keďže predstavuje pokus o nové preskúmanie žaloby podanej na Všeobecnom súde, čo nie je v právomoci Súdneho dvora. Podľa tejto inštitúcie všetky odvolacie dôvody uvádzané Francúzskou republikou buď len opakujú žalobný dôvod a argumenty uplatňované Francúzskou republikou na Všeobecnom súde, alebo sa snažia o nové preskúmanie dôkazov, ktoré už skúmal.

70 V tomto ohľade treba pripomenúť, že z článku 256 ZFEÚ a článku 58 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že konanie o odvolaní sa obmedzuje na právne otázky.

71 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak účastník konania napadne výklad alebo uplatnenie práva Únie Všeobecným súdom, v priebehu odvolacieho konania možno opätovne rozobrať právne otázky preskúmané v prvostupňovom konaní. V konečnom dôsledku, ak by účastník konania nemohol založiť svoje odvolanie na dôvodoch a tvrdeniach už použitých pred Všeobecným súdom, odvolacie konanie by bolo sčasti zbavené svojho významu (pozri najmä rozsudky z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Zb. s. I-8533, bod 116, ako aj z 26. júna 2012, Poľsko/Komisia, C-335/09 P, bod 27).

72 Pokiaľ ide o toto odvolanie, stačí konštatovať, že ako vyplýva najmä z bodu 66 tohto rozsudku a na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, Francúzska republika nechce všeobecne spochybniť posúdenie skutkových okolností vykonané Všeobecným súdom tak, že by opakovala dôvod a argumenty už na ňom uplatňované. Odvolateľka naopak uplatňuje najmä právne otázky, ktoré môžu byť legálne predmetom odvolania. Je teda potrebné zamietnuť všeobecnú námietku neprípustnosti uplatnenú Komisiou.

73 Napriek tomu sa treba v rozsahu, v akom Komisia konkrétnejšie namieta neprípustnosť niektorých konkrétnych dôvodov alebo výhrad odvolania, zaoberať týmito námietkami v rámci preskúmavania dotknutých odvolacích dôvodov.

O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

Argumentácia účastníkov konania

74 Prvý odvolací dôvod sa v podstate rozdeľuje na dve časti. V prvej časti prvého odvolacieho dôvodu Francúzska republika tvrdí, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku z právneho hľadiska neodpovedal dostatočne na jej výhrady založené na tom, že Komisia nezohľadnila dostupné vedecké údaje.

75 Francúzska republika zdôrazňuje skutočnosť, že hoci je pravda, že Všeobecný súd potvrdil, že Komisia vedela o dostupných vedeckých údajoch, keď prijala sporné nariadenie, nič to nemení na tom, že tento členský štát chcel svojou argumentáciou preukázať, že Komisia nezohľadnila v plnom rozsahu tieto údaje, hoci tieto údaje spochybňovali dva predpoklady, z ktorých vychádzala pri prijímaní ustanovení nariadenia č. 727/2007, ktorými teda boli jednak neexistencia prenosnosti iných TSE ako BSE na človeka a jednak spoľahlivosť rozlišovacích testov. Skutočnosť, že v odôvodneniach sporného nariadenia sa citovali závery zo stanoviska EFSA z 24. januára 2008 neimplikuje, že tieto závery Komisia naozaj zohľadnila.

76 Okrem toho Všeobecný súd opomenul preskúmať otázku, či Komisia v spornom nariadení oprávnene zhodne prebrala ustanovenia nariadenia č. 727/2007 napriek tomu, že stanoviská EFSA spochybňujú dva predpoklady, z ktorých vychádzala Komisia pri prijatí týchto ustanovení.

77 Svojou druhou časťou prvého odvolacieho dôvodu Francúzska republika tvrdí, že Všeobecný súd z právneho hľadiska neodpovedal dostatočne na jej výhrady založené na porušení článku 24a nariadenia č. 999/2001, keďže tento súd sa domnieval, že tieto výhrady znamenajú žiadosť preskúmať, či napadnuté opatrenia boli vhodné na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany ľudského zdravia.

78 V tejto súvislosti sa Všeobecný súd údajne nesprávne domnieval, že uvedený článok 24a len prebral povinnosť obsiahnutú v článku 152 ods. 1 ES, podľa ktorej príslušné verejné orgány musia zabezpečiť vysokú úroveň ochrany ľudského zdravia v rámci Únie. Podľa Francúzskej republiky článok 24a nariadenia č. 999/2001 stanovuje dodatočnú požiadavku oproti tej, ktorá je obsiahnutá v článku 152 ods. 1 ES, teda to, že rozhodnutia prijaté na základe článku 24 tohto nariadenia nemajú znižovať úroveň ochrany stanovenú platnými preventívnymi opatreniami, ba dokonca, že tieto rozhodnutia majú zvyšovať túto úroveň. Všeobecný súd sa mal teda ubezpečiť, že napadnuté opatrenia zachovávajú alebo zvyšujú úroveň ochrany ľudského zdravia, ktorú zaručujú skoršie preventívne opatrenia.

79 Komisia tvrdí, že prvý odvolací dôvod musí byť zamietnutý ako zjavne neprípustný alebo v každom prípade ako nedôvodný, keďže odôvodnenie uvedené Všeobecným súdom v bodoch 97, 144, 145, 201 a 221 napadnutého rozsudku preukazuje, že Komisia prijala sporné nariadenie po tom, ako do hĺbky preskúmala najlepšie vedecké údaje a najnovšie výsledky výskumu na medzinárodnej úrovni.

80 Pokiaľ ide najmä o argument, že Komisia v spornom nariadení nebola oprávnená zhodne prebrať ustanovenia nariadenia č. 727/2007, táto inštitúcia poznamenáva, že odvolanie neuvádza presným spôsobom kritizované prvky napadnutého rozsudku. V každom prípade odvolateľka nespresňuje dôvod, pre ktorý by Komisia nemohla byť oprávnená prebrať v spornom nariadení opatrenia z predchádzajúceho nariadenia, keďže tieto opatrenia boli odôvodnené, ale žiada Súdny dvor, aby vykonal opätovné preskúmanie skutkových okolností, keďže Francúzska republika len vytýkala Všeobecnému súdu, že vníma znenie stanovísk EFSA rovnako ako Komisia.

81 Pokiaľ ide o článok 24a nariadenia č. 999/2001, Francúzska republika uviedla prvky, ktoré by odôvodnili iný výklad tohto ustanovenia, ako je výklad Všeobecného súdu. Komisia sa však domnieva, že Všeobecný súd sa ubezpečil nielen o tom, či bol dodržaný článok 152 ods. 1 ES, ale aj uvedený článok 24a, pretože v bodoch 211, 221, 249 a 266 napadnutého rozsudku overil, či nové opatrenia zvyšujú riziko pre ľudské zdravie, a dospel k záveru, že to tak nie je.

Posúdenie Súdnym dvorom

82 Najprv treba pripomenúť, že otázka rozsahu povinnosti odôvodnenia predstavuje právnu otázku, na ktorú sa vzťahuje preskúmanie Súdnym dvorom v rámci odvolania (rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, Zb. s. I-4951, bod 30 a citovaná judikatúra).

83 Súdny dvor takisto rozhodol, že povinnosť odôvodnenia, ktorá prináleží Všeobecnému súdu v súlade s článkom 36 Štatútu Súdneho dvora, ktorý je uplatniteľný na Všeobecný súd na základe článku 53 prvého odseku toho istého štatútu a na základe článku 81 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, neznamená, že Všeobecný súd by musel poskytnúť vysvetlenie, ktoré by sa vyčerpávajúco a jednotlivo venovalo všetkým argumentom uvádzaným účastníkmi sporu. Odôvodnenie Všeobecného súdu teda môže byť implicitné pod podmienkou, že umožňuje dotknutým subjektom oboznámiť sa s dôvodmi rozhodnutia Všeobecného súdu a že pre Súdny dvor obsahuje dostatočné prvky, aby mohol vykonať preskúmanie (pozri najmä rozsudky z 10. februára 2011, Activision Blizzard Germany/Komisia, C-260/09 P, Zb. s. I-419, bod 84, a z 28. júla 2011, Mediaset/Komisia, C-403/10 P, bod 88).

84 Pokiaľ ide o prvú časť prvého odvolacieho dôvodu založenú na porušení povinnosti odôvodnenia týkajúceho sa argumentu o nezohľadnení dostupných vedeckých údajov, z bodov 96 až 109 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd overil, či sa sporné nariadenie venuje dostupným vedeckým stanoviskám a neistotám, ktoré sú tam vyjadrené. Všeobecný súd z toho vyvodil, že nie je pravda, že by Komisia nezohľadnila vedeckú neistotu pri hodnotení rizík predchádzajúcich prijatiu napadnutých opatrení a že preto konštatovania tejto inštitúcie nie sú postihnuté zjavne nesprávnym posúdením. Okrem toho Všeobecný súd dospel k záveru, že Francúzska republika nepredložila žiadny argument ani dôkaz, ktorý by narúšal hodnovernosť posúdenia Komisie.

85 Za týchto okolností sa nemožno domnievať, že by Všeobecný súd z právneho hľadiska nedostatočne odôvodnil to, že zamietol argument uvádzaný Francúzskou republikou týkajúci sa nezohľadnenia dostupných vedeckých údajov.

86 Pokiaľ ide o výhradu založenú na tom, že Všeobecný súd opomenul skúmať otázku, či Komisia v spornom nariadení oprávnene prebrala zhodným spôsobom ustanovenia nariadenia č. 727/2007, treba uviesť, že skúmanie vyjadrení Francúzskej republiky podaných na Všeobecný súd a najmä jej dodatočných návrhov predložených po prijatí sporného nariadenia odhalilo, že tvrdenie týkajúce sa zhody opatrení prijatých týmto nariadením s nariadením č. 727/2007 Francúzska republika na Všeobecnom súde neuviedla ako samostatný argument, ale iba ako jednoduché konštatovanie v rámci porovnávania týchto dvoch nariadení.

87 Hoci Francúzska republika istotne raz uviedla v rámci svojej argumentácie na Všeobecnom súde, že nerozumie, ako Komisia mohla po tom, čo v plnom rozsahu zohľadnila stanovisko EFSA z 24. januára 2008, prijať v spornom nariadení ustanovenia zhodné s napadnutými opatreniami, treba konštatovať, že uvedená poznámka nebola osobitne rozvinutá, ani k nej nebola pripojená špecifická argumentácia, ktorá by ju mala potvrdiť.

88 Z vyššie uvedeného vyplýva, že keďže Francúzska republika neviedla s vyžadovanou jasnosťou a presnosťou dôvody, pre ktoré by Komisia v spornom nariadení nebola oprávnená prebrať zhodným spôsobom ustanovenia nariadenia č. 727/2007, jej poznámka týkajúca sa zhody dvoch predmetných

nariadení nemôže byť považovaná za samostatný dôvod, ktorý by si vyžadoval osobitnú odpoveď v napadnutom rozsudku. V dôsledku toho Všeobecný súd neporušil svoju povinnosť odôvodnenia, keď neodpovedal výslovne na túto poznámku.

89 Pokiaľ ide o druhú časť prvého odvolacieho dôvodu, ktorou sa Francúzska republika odvoláva na nedodržanie povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o údajné porušenie článku 24a nariadenia č. 999/2001, treba poznamenať, že odvolateľka namieta svojou argumentáciou nie proti chýbajúcemu odôvodneniu, ale napáda dôvodnosť odôvodnenia Všeobecného súdu.

90 Treba uviesť, že v bodoch 79, 211 až 213, 249 a 266 napadnutého rozsudku Všeobecný súd poskytol dostatočné odôvodnenie, ktoré umožňuje jednak odvolateľke spoznať dôvody, pre ktoré Všeobecný súd neuznal jej argumenty týkajúce sa porušenia článku 24a nariadenia č. 999/2001, a jednak Súdnemu dvoru vykonať preskúmanie.

91 V dôsledku toho argument založený na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o uplatnenie článku 24a nariadenia č. 999/2001, musí byť zamietnutý ako nedôvodný. Keďže otázka dôvodnosti tohto odôvodnenia sa prekrýva s údajným porušením uvedeného článku 24a, ktoré je predmetnom prvej časti štvrtého odvolacieho dôvodu, táto otázka sa preskúma v rámci štvrtého odvolacieho dôvodu.

92 Zo všetkých predchádzajúcich skutočností vyplýva, že prvý odvolací dôvod je čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na skreslení skutkových okolností

Argumentácia účastníkov konania

93 Druhý odvolací dôvod sa delí na tri časti. V prvej časti druhého odvolacieho dôvodu Francúzska republika tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 101 až 108 napadnutého rozsudku skreslil dosah stanovísk EFSA z 8. marca 2007 a 24. januára 2008, keď dospel k záveru, že Komisia mohla vyvodiť z týchto stanovísk bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, že riziko prenosnosti iných TSE ako BSE na človeka bolo veľmi nízke. V týchto stanoviskách EFSA v skutočnosti neuviedol, že toto riziko je veľmi malé, ale že nie je možné vylúčiť uvedenú prenosnosť.

94 Francúzska republika konkrétne tvrdí, že body 101 až 106 napadnutého rozsudku nesvedčia o žiadnom posúdení vykonanom EFSA týkajúcom sa stupňa pravdepodobnosti rizika prenosnosti iných TSE ako BSE na človeka. Okrem toho Všeobecný súd tým, že sa v bode 107 tohto rozsudku domnieval, že predmetné experimentálne modely neboli reprezentatívne, skreslil dosah stanovísk EFSA. Podľa uvedeného členského štátu si Všeobecný súd zamenil nedostatok istoty o existencii rizika s malou pravdepodobnosťou tohto rizika.

95 V druhej časti uvedeného odvolacieho dôvodu sa Francúzska republika odvoláva na to, že Všeobecný súd v bodoch 116 až 122 napadnutého rozsudku skreslil dosah stanovísk EFSA zo 17. mája a z 26. septembra 2005, ako aj zo 7. júna 2007, keďže tento súd rozhodol, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala jednak, že rýchle testy sú spoľahlivé a jednak, že posúdenie spoľahlivosti týchto testov, obsiahnuté v týchto stanoviskách, takisto platí v rámci kontroly odovzdania mäsa oviec alebo kôz na ľudskú spotrebu.

96 V tejto súvislosti Francúzska republika zdôrazňuje, že hoci je pravda, že EFSA sa vo svojich stanoviskách domnieval, že rýchle testy môžu byť odporúčané na hodnotenie prevalencie klasickej klusavky a BSE, nemožno z toho vyvodiť, že tieto testy sú spoľahlivé v rámci kontroly uvedenia mäsa

oviec a kôz na ľudskú spotrebu. Intenzita požiadavky spoľahlivosti rýchlych testov nemôže byť taká istá na sledovanie epidemiologického vývoja klasickej klusavky, ako aj BSE a na systematickú kontrolu porazených zvierat s cieľom umožniť ich konzumáciu.

97 V tretej časti druhého odvolacieho dôvodu Francúzska republika uvádza, že Všeobecný súd v bodoch 215 až 221 napadnutého rozsudku skreslil skutkové okolnosti, keď dospel k záveru, že vedecké poznatky uvádzané Komisiou na odôvodnenie prijatia sporného nariadenia sú novými prvkami oproti skorším preventívnym opatreniam.

98 Podľa Francúzskej republiky nevyplýva ani z vyjadrení Komisie, ani z jej vystúpenia na pojednávaní na Všeobecnom súde, že by uvádzala, že vedecké poznatky, o ktoré sa opierala, sú nové, s výnimkou aktualizácie a validácie rozlišovacích testov. Komisia teda nikdy nepredložila ako nové vedecké prvky neexistenciu epidemiologickej spojitosti medzi klasickou alebo atypickou klusavkou ovplyvňujúcou malé prežúvavce a TSE ovplyvňujúcou ľudí, ani malú prevalenciu BSE u malých prežúvavcov.

99 Toto skreslenie skutkových okolností malo rozhodujúci dosah na posúdenie legálnosti sporného nariadenia, keďže, ako vyplýva z bodov 83 a 212 napadnutého rozsudku, zásada obozretnosti na odôvodnenie zmiernenia platných preventívnych opatrení vyžaduje, aby príslušné inštitúcie predložili nové prvky takej povahy, aby sa zmenilo vnímanie rizika alebo prvky, ktoré preukazujú, že toto riziko možno obmedziť menej obmedzujúcimi opatreniami v porovnaní s tými existujúcimi.

100 Komisia tvrdí, že prvé dve časti druhého odvolacieho dôvodu sú neprípustné, keďže jednak argumenty Francúzskej republiky sa zakladajú na posúdení a výklade skutkových okolností Všeobecným súdom, čo patrí len do právomoci Všeobecného súdu, a jednak členský štát, ktorý podal odvolanie, neuviedol presne kritizované prvky napadnutého rozsudku alebo právne argumenty, ktoré by špecificky podporili jeho návrh, najmä dokumenty zo spisu, z ktorých by vyplývala údajná podstatná nepresnosť týchto konštatovaní.

101 Pokiaľ ide o tretiu časť druhého odvolacieho dôvodu, táto časť je takisto neprípustná alebo v každom prípade nedôvodná. Francúzska republika totiž len uviedla, že jej výklad skutkových okolností by mal byť uprednostnený pred odlišným prístupom Komisie.

102 Komisia v tejto súvislosti uvádza, že posúdenie potreby zmeniť niektoré platné opatrenia nevyplýva z toho, že by sa objavili nové prvky, ale v podstate zo zohľadnenia vývoja vedeckých poznatkov a dôkazov. Požiadavka nových prvkov, na ktoré odkazuje Francúzska republika, sa nenachádza ani v článku 24a nariadenia č. 999/2001, ani v článku 7 nariadenia č. 178/2002, keďže tieto ustanovenia odkazujú na posúdenie dostupných informácií a na existujúce vedecké dôkazy.

Posúdenie Súdnym dvorom

103 Pokiaľ ide o prvú a druhú časť druhého odvolacieho dôvodu, ktoré sa týkajú toho, že Všeobecný súd údajne skreslil dosah niektorých stanovísk EFSA v bodoch 101 až 108 a 116 až 122 napadnutého rozsudku, treba konštatovať, že v uvedených bodoch Všeobecný súd preskúmal výhrady Francúzskej republiky, ktorými sa domáhala určenia, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia vedeckých stanovísk, ktoré mala k dispozícii, keď dospela k záveru jednak, že riziko prenosnosti inej TSE ako BSE na človeka, ktorú mávajú zvieratá, je veľmi malé a jednak, že posúdenie spoľahlivosti rýchlych testov, ktoré sa vykonalo v kontexte opatrení epidemiologického dozoru TSE u malých prežúvavcov, platilo takisto v kontexte napadnutých opatrení umožňujúcich, aby sa mäso malých prežúvavcov použilo na ľudskú spotrebu v prípade negatívneho výsledku uvedených testov.

104 V rámci tohto odvolania Francúzska republika spochybňuje tie isté posúdenia Komisie, v prípade ktorých Všeobecný súd dospel k záveru, že nie sú zjavne nesprávne, pričom sa opiera v podstate o tie isté argumenty, ako sú tie, ktoré už predložila na Všeobecnom súde a odvoláva sa na skreslenie stanovísk EFSA zo 17. mája a z 26. septembra 2005, z 8. marca a zo 7. júna 2007, ako aj z 24. januára 2008.

105 V tejto súvislosti treba jednak konštatovať, že argumentácia odvolateľky je založená na tom, že odvolateľka vykonala obmedzený výklad napadnutého rozsudku. Pokiaľ totiž ide o riziko prenosnosti TSE inej ako BSE na človeka, ktorú majú zvieratá, z bodu 107 napadnutého rozsudku jasne vyplýva, že Všeobecný súd takisto zohľadnil vyhlásenie SEAC (Spongiform Encephalopathy Advisory Committee) o potenciálnom riziku zmien týkajúcich sa kontroly klasickej klusavky pre ľudské zdravie z februára 2008. Podľa Všeobecného súdu v tomto vyhlásení SEAC aj keď potvrdil, že vzťah medzi klasickou klusavkou a TSE postihujúcimi ľudí nie je možné vylúčiť, v každom prípade zastával názor, že toto riziko musí byť veľmi malé. Podľa SEAC veľmi malý a relatívne konštantný výskyt prípadov TSE postihujúcich ľudí na celom svete preukazuje, že tu existuje prinajmenšom podstatná, ak nie úplná prekážka prenosu klasickej klusavky na ľudí. Odvolateľka nespochybňuje relevantnosť ani platnosť tohto vyhlásenia.

106 Na druhej strane Francúzska republika z právneho hľadiska nepreukázala dostatočne, že by Všeobecný súd vykonal výklad už citovaných vedeckých stanovísk, ktorý by bol zjavne v rozpore s ich obsahom.

107 V dôsledku toho treba zamietnuť prvú a druhú časť druhého odvolacieho dôvodu ako nedôvodné.

108 Pokiaľ ide o tretiu časť druhého odvolacieho dôvodu, ktorá smeruje proti bodom 215 až 221 napadnutého rozsudku, treba overiť, či Francúzska republika preukázala skreslenie argumentácie Komisie, pokiaľ ide o to, či sú vedecké poznatky odôvodňujúce prijatie napadnutých opatrení nové.

109 Treba v tejto súvislosti poznamenať, že hoci je pravda, že v už citovaných bodoch napadnutého rozsudku Všeobecný súd prezentoval ako nové tri prvky uvedené v bode 56 tohto rozsudku, v porovnaní so situáciou existujúcou v čase prijatia pôvodných preventívnych opatrení, je nutné konštatovať, že sa takáto kvalifikácia nezakladala na argumentácii uvádzanej Komisiou pred Všeobecným súdom, ale vyplývala z uplatnenia judikatúry uvedenej v bodoch 83 a 212 napadnutého rozsudku.

110 V týchto posledných uvedených bodoch napadnutého rozsudku Všeobecný súd pripomenul judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej keď nové skutočnosti zmenia vnímanie rizika, prípadne preukážu, že toto riziko možno eliminovať prostredníctvom miernejších opatrení než tých, ktoré existujú, je úlohou inštitúcií, a najmä Komisie, ktorá má právo na iniciatívu, zabezpečiť prijatie právnej úpravy vychádzajúcej z nových poznatkov (pozri rozsudok z 12. januára 2006, Agrarproduktion Staebelow, C-504/04, Zb. s. I-679, bod 40). Všeobecný súd z toho vyvodil, že zmiernenie skôr prijatých preventívnych opatrení musí byť teda odôvodnené novými skutočnosťami, ako napríklad novými poznatkami alebo novými vedeckými objavmi, ktoré menia posúdenie predmetného rizika.

111 Z toho vyplýva, že výhrada založená na údajnom skreslení argumentácie Komisie sa musí zamietnuť bez toho, aby bolo treba preskúmať argumentáciu Komisie spochybňujúcu dôvodnosť požiadavky novosti vedeckých údajov na účely odôvodnenia prijatia napadnutých opatrení.

112 Vzhľadom na vyššie uvedené treba zamietnuť tretiu časť druhého odvolacieho dôvodu a v dôsledku toho druhý odvolací dôvod v celom rozsahu ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnej právnej kvalifikácii skutkových okolností

Argumentácia účastníkov konania

113 V treťom odvolacom dôvode Francúzska republika vytýka Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávnej právnej kvalifikácie skutkových okolností, keď sa domnieval, že vedecké prvky uvádzané Komisiou predstavovali nové prvky takej povahy, že by mohli zmeniť vnímanie rizika.

114 Podľa Francúzskej republiky tak Všeobecný súd v bodoch 215 až 221 napadnutého rozsudku nielenže vychádzal z domnienky, že tri vedecké prvky uvádzané Komisiou boli nové, ale aj že tieto prvky boli takej povahy, že by mohli zmeniť vnímanie rizika.

115 Francúzska republika sa domnieva, že aj keď rozlišovacie testy predstavovali nový vedecký prvok, tento prvok nebol takej povahy, že by zmenil vnímanie rizika, pretože spoľahlivosť týchto testov bola obmedzená. Pokiaľ ide o neexistenciu epidemiologickej väzby medzi klasickou klusavkou a TSE postihujúcou ľudí, ako aj malú prevalenciu BSE u malých prežúvavcov, Francúzska republika zastáva názor, že tieto vedecké prvky už boli identifikované pri prijímaní skorších preventívnych opatrení a nemohli spôsobiť zmenu vnímania rizika.

116 Komisia navrhuje, aby bol tretí odvolací dôvod zamietnutý ako zjavne neprípustný z dôvodu, že posúdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia na základe vedeckého vývoja, predstavuje posúdenie skutkových okolností.

117 V každom prípade sa musí tento odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný, keďže vedecké posúdenie rizík, z ktorých vychádzali napadnuté opatrenia, je založené na vedeckých dôkazoch dostupných v čase ich prijatia, ktoré preukazovali, že sa zmenili okolnosti.

Posúdenie Súdnym dvorom

118 Tretí odvolací dôvod Francúzskej republiky smeruje takisto ako tretia časť druhého odvolacieho dôvodu proti bodom 215 až 221 napadnutého rozsudku. Odvolateľka vo svojej argumentácii uvádzanej na podporu tohto dôvodu spochybňuje skutočnosť, že prvky identifikované Všeobecným súdom, v prípade ktorých odvolateľka popiera, že by boli nové, mohli spôsobiť zmenu vnímania rizika v spoločnosti.

119 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že keď Všeobecný súd zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe článku 256 ZFEÚ právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho Všeobecný súd vyvodil (pozri najmä rozsudky zo 6. apríla 2006, General Motors/Komisia, C-551/03 P, Zb. s. I-3173, bod 51; z 18. mája 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia, C-397/03 P, Zb. s. I-4429, bod 105, ako aj Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, už citovaný, bod 29).

120 Z bodov 215 až 221 napadnutého rozsudku, ktoré napáda Francúzska republika v rámci tretieho odvolacieho dôvodu, však nevyplýva, že by Všeobecný súd vykonal akúkoľvek právnu kvalifikáciu týkajúcu sa vnímania rizika spoločnosťou. V skutočnosti tam len preskúmal to, či vedecké prvky uvádzané Komisiou sú nové, čo predstavuje konštatovanie týkajúce sa skutkových okolností.

121 Preto Francúzska republika, keď sa domnieva, že Všeobecný súd vykonal v bodoch 215 až 221 napadnutého rozsudku právnu kvalifikáciu skutkových okolností, nesprávne vníma tento rozsudok.

122 Tretí odvolací dôvod teda treba zamietnuť ako nedôvodný.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení

Argumentácia účastníkov konania

123 Štvrtý odvolací dôvod sa ďalej delí na tri časti.

124 V prvej časti tohto odvolacieho dôvodu, ktorý je spojený s druhou časťou prvého odvolacieho dôvodu, Francúzska republika tvrdí, že Všeobecný súd vykonal nesprávne právne posúdenie tým, že v bodoch 249 a 250 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že Komisia neporušila ustanovenia článku 24a nariadenia č. 999/2001, keďže dodržala povinnosť obsiahnutú v článku 152 ods. 1 ES. V tejto súvislosti Francúzska republika tvrdí, že uvedený článok 24a stanovuje dodatočnú požiadavku oproti článku 152 ods. 1 ES, takže Všeobecný súd sa nesprávne obmedzil na konštatovanie, že opatrenia prijaté Komisiou na základe tohto posledného uvedeného ustanovenia zaisťovali vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí. Všeobecný súd sa mal predtým, ako dospel k tomuto záveru, uistiť, že tieto opatrenia zachovávajú alebo zvyšujú úroveň ochrany ľudského zdravia, ktorá bola zaručená skoršími preventívnymi opatreniami.

125 V rámci druhej časti štvrtého odvolacieho dôvodu Francúzska republika ďalej tvrdí, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 213 napadnutého rozsudku vychádzal z domnienky, že vedecké poznatky, na ktoré Komisia poukázala a ktorými odôvodňovala prijatie sporného nariadenia, musia zákonite viesť k zmene miery rizika, ktoré sa považuje za prijateľné. Francúzska republika subsidiárne tvrdí, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia aj tým, keď opomenul overiť, či Komisia pri určovaní miery rizika, ktoré sa považuje za prijateľné, vzala do úvahy závažnosť a nenapraviteľnosť škodlivých účinkov TSE na ľudské zdravie. Nakoniec Francúzska republika tvrdí, že nevyhnutne muselo dôjsť k zvýšeniu rizika pre ľudské zdravie, ktoré prekračuje mieru prijateľnú pre spoločnosť.

126 Pokiaľ ide o tretiu časť štvrtého odvolacieho dôvodu, Francúzska republika sa odvoláva na nesprávne právne posúdenie vzniknuté tým, že Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že napadnuté opatrenia nemôžu nahradiť skoršie preventívne opatrenia, ale že ich dopĺňajú alternatívnymi menej prísnymi opatreniami. Koexistencia pôvodných a nových opatrení vedie k otázke koherencie takejto právnej úpravy, ktorou sa mal Všeobecný súd zaoberať. Toto nesprávne právne posúdenie viedlo k nesprávnemu posúdeniu výhrady Francúzskej republiky založenej na porušení zásady obozretnosti pri riadení rizika.

127 Komisia uvádza, že štvrtý odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako zjavne neprípustný alebo v každom prípade ako nedôvodný.

128 Pokiaľ ide o prvú časť tohto odvolacieho dôvodu, Komisia sa domnieva, že Všeobecný súd správne vykonal svoje preskúmanie. Aj keby platilo, že prijatím opatrení na zmiernenie založených na vedeckých poznatkoch Komisia mohla prispieť k zvýšeniu vystavenia človeka pôvodcovi klusavky, aj tak by to neoslabilo úroveň ochrany zdravia verejnosti, keďže riziko prenosu klusavky na človeka je veľmi malé. Preto úroveň ochrany nebola znížená a článok 24a nariadenia č. 999/2001 bol dodržaný.

129 Pokiaľ ide o druhú časť štvrtého odvolacieho dôvodu, Komisia tvrdí, že Francúzska republika nepredložila prvky na podporu svojho argumentu, podľa ktorého riziko pre ľudské zdravie prekročilo mieru považovanú za prijateľnú pre spoločnosť z dôvodu napadnutých opatrení. Ani na Všeobecnom súde, ani v rámci tohto odvolania Francúzska republika neuviedla dôkaz takej povahy, ktorý by protirečil posúdeniu Komisie a Všeobecného súdu, pokiaľ ide o tento aspekt.

130 Nakoniec, pokiaľ ide o tretiu časť štvrtého odvolacieho dôvodu, Komisia sa domnieva, že Francúzska republika sa pokúša nahradiť svojou analýzou analýzu Všeobecného súdu.

Posúdenie Súdnym dvorom

131 Pokiaľ ide o prvú časť štvrtého odvolacieho dôvodu založenú na údajnom porušení článku 24a nariadenia č. 999/2001, treba pripomenúť, že podľa tohto ustanovenia rozhodnutia, ktoré sa majú prijať v súlade s jedným z postupov uvedených v článku 24 uvedeného nariadenia, teda takisto zmeny v prílohách, „sú založené na zodpovedajúcom hodnotení možných rizík pre zdravie ľudí a zvierat a s ohľadom na existujúce vedecké dôkazy zachovajú alebo, ak to bude vedecky podložené, zvýšia úroveň ochrany zdravia ľudí a zvierat, ktorú [Únia] zabezpečuje“.

132 Článok 24a bol zaradený do nariadenia č. 999/2001 nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1923/2006 z 18. decembra 2006 (Ú. v. EÚ L 404, s. 1). Z prípravných prác nariadenia č. 1923/2006 vyplýva, že článok 24a sa nenachádzal v návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady zo 4. decembra 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 999/2001 [KOM(2004) 775 v konečnom znení] predloženom Komisiou, ale pochádza zo stanoviska Komisie z 29. marca 2006 o poľnohospodárstve a rozvoji vidieka a jeho zaradenie do textu nariadenia navrhol Európsky parlament vo svojom návrhu legislatívneho uznesenia z 27. apríla 2006.

133 Hoci odôvodnenia nariadenia č. 1923/2006 neobsahujú vysvetlenie, pokiaľ ide o cieľ dotknutého ustanovenia, najmä z odôvodnení poskytnutých Európskym parlamentom vo vyššie uvedenom návrhu jeho uznesenia vyplýva, že „cieľom tejto zmeny je zaručiť, aby podstatné aspekty skúmaného nariadenia mohli byť zmenené Komisiou a členskými štátmi v rámci komitologického procesu, len ak sa poskytne odôvodnenie, podľa ktorého je vylúčené zníženie úrovne ochrany ľudského zdravia a zdravia zvierat“. Okrem toho v odôvodneniach tohto návrhu Európsky parlament konštatuje, že je ťažké vynaložiť potrebnú pozornosť, keď Komisia spolu s členskými štátmi prijme vo fázach nasledujúcich po sebe komplexný zoznam zmien.

134 Z uvedených prípravných prác teda vyplýva, že článok 24a nariadenia č. 999/2001 bol plánovaný ako záruka toho, aby sa v rámci komitologického postupu predišlo prijatiu opatrení, ktoré by boli takej povahy, že by znižovali úroveň ochrany ľudského zdravia a zdravia zvierat v Únii.

135 Nevyplýva však z toho, na rozdiel od tvrdenia odvolateľky, že uvedený článok 24a vylučuje akékoľvek zmiernenie skorších preventívnych opatrení. Článok 24a nariadenia č. 999/2001 totiž nepovažuje za kritérium skutočnosť, že by sa malo vykonať porovnanie s úrovňou ochrany vyplývajúcou zo skorších preventívnych opatrení prijatých v tej istej oblasti, ale odkazuje všeobecne na úroveň ochrany zdravia, ktorú „[Únia] zabezpečuje“. Ďalej, z článku 7 ods. 2 nariadenia č. 178/2002, ako aj z judikatúry citovanej v bode 110 tohto rozsudku vyplýva, že predbežné opatrenia na riadenie rizika, ktoré sa prijmú v kontexte vedeckej neistoty, musia byť opäť preskúmané v primeranej lehote s cieľom zabezpečiť, aby boli proporcionálne a obchodu neukladali viac obmedzení, ako je nevyhnutné na dosiahnutie vysokej úrovne ochrany zdravia zvolenej Úniou.

136 Preto úroveň ochrany ľudského zdravia je v úzkej korelácii s mierou rizika považovaného za prijateľné pre spoločnosť, ktoré zase závisí od vedeckých poznatkov dostupných v určitom okamihu. Nie je však vylúčené, že vzhľadom na vývoj vedeckých údajov môže byť tá istá úroveň ochrany zabezpečená menej obmedzujúcimi opatreniami.

137 Pokiaľ ide o to, či sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa v bodoch 65 a 250 napadnutého rozsudku domnieval, že článok 24a nariadenia č. 999/2001 len prebral povinnosť obsiahnutú v článku 168 ods. 1 prvom pododseku ZFEÚ, na účely tohto posúdenia treba porovnať tieto body s celkovým odôvodnením tohto rozsudku.

138 V tejto súvislosti treba poznamenať, že je pravda, že Všeobecný súd v bodoch 74, 79, 81, 174 až 176 a 250 napadnutého rozsudku uviedol povinnosť inštitúcií zaručiť vysokú úroveň ochrany verejného zdravia, bezpečnosti a životného prostredia, čo môže vytvárať dojem, ako tvrdí Francúzska republika, že Všeobecný súd sa obmedzil na overenie, či napadnuté opatrenia dodržiavajú povinnosť uvedenú

v článku 168 ods. 1 prvom pododseku ZFEÚ. Z bodov 211 až 213, 221, 249 a 266 napadnutého rozsudku však jasne vyplýva, že Všeobecný súd vykladá článok 24a nariadenia č. 999/2001 tak, že riadne zohľadňuje povinnosť zachovať úroveň ochrany ľudského zdravia dosiahnutú v Únii.

139 V bodoch 211 až 213 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol najmä tieto pripomienky:

„211 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že príslušné orgány verejnej moci sú povinné udržiavať zvýšenú úroveň ochrany ľudského zdravia, pričom to nemusí byť najväčšia možná ochrana… . Článok 24a nariadenia č. 999/2001 túto povinnosť pripomína v kontexte právomocí zverených Komisii na účely zmien a doplnení príloh nariadenia č. 999/2001 tak, že podriaďuje prijatie rozhodnutí v kontexte uvedeného nariadenia podmienke zachovania alebo, ak je odôvodnené z vedeckého hľadiska, zvýšenia úrovne ochrany ľudského zdravia zabezpečenej v Spoločenstve. Zásada obozretnosti je jedným z nástrojov umožňujúcich uvedeným orgánom túto povinnosť splniť… . Uvedená zásada totiž orgánu verejnej moci ukladá riadiť riziko, ktoré presahuje mieru považovanú pre spoločnosť za prijateľnú, tak, že ho obmedzí na uvedenú mieru… . Riadenie rizika prijatím vhodných opatrení smerujúcich k zabezpečeniu zvýšenej úrovne ochrany verejného zdravia, bezpečnosti a životného prostredia teda zodpovedá súboru činností vykonávaných inštitúciou s cieľom čeliť riziku tak, že ho obmedzí na prijateľnú úroveň.

212 Okrem toho príslušnému orgánu prináleží, aby v primeranej lehote opätovne preskúmal, či boli predbežné opatrenia prijaté v súlade so zásadou obozretnosti. Už totiž bolo rozhodnuté, že ak nové skutočnosti zmenia vnímanie rizika alebo preukážu, že toto riziko možno obmedziť menej obmedzujúcimi opatreniami, ako sú existujúce, je úlohou inštitúcií, a najmä Komisie, dbať na prispôsobenie právnej úpravy novým údajom… . Zmiernenie skôr prijatých preventívnych opatrení musí byť teda odôvodnené novými skutočnosťami, ktoré menia posúdenie predmetného rizika.

213 Ak také nové skutočnosti, akými sú poznatky alebo nové vedecké objavy, odôvodňujú zmiernenie preventívneho opatrenia, menia konkrétny obsah povinnosti orgánov verejnej moci naďalej udržiavať zvýšenú úroveň ochrany ľudského zdravia. Tieto nové skutočnosti totiž môžu zmeniť vnímanie rizika, ako aj úroveň rizika, ktorú spoločnosť považuje za prijateľnú. Zákonnosť prijatia menej prísneho preventívneho opatrenia sa neposudzuje na základe miery rizika považovanej za prijateľnú, ktorá bola zohľadnená pri prijatí pôvodných preventívnych opatrení. Prijatie pôvodných preventívnych opatrení na účely zníženia rizika na úroveň považovanú za prijateľnú sa totiž vykonáva na základe hodnotenia rizík, a najmä určenia miery rizika považovanej za prijateľnú pre spoločnosť. Ak nové skutočnosti zmenia toto hodnotenie rizík, zákonnosť prijatia menej prísnych preventívnych opatrení je potrebné posudzovať vzhľadom na tieto nové skutočnosti, a nie na skutočnosti, ktoré boli rozhodujúce pri hodnotení rizík v rámci prijatia pôvodných preventívnych opatrení. Súd teda musí konštatovať porušenie zásady obozretnosti len vtedy, ak táto nová miera rizika presahuje mieru rizika považovanú za prijateľnú pre spoločnosť.“

140 Z týchto odôvodnení vyplýva, že Všeobecný súd v podstate priznáva článku 24a nariadenia č. 999/2001 rovnaký dosah, ako je ten, ktorý vyplýva z bodov 134 až 136 tohto rozsudku. Keďže Francúzska republika nespochybnila dôvodnosť tohto výkladu, ale obmedzila sa na odvolávanie sa na body napadnutého rozsudku, ktoré sa venujú povinnosti zachovať vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí, treba prvú časť štvrtého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

141 Pokiaľ ide o druhú časť štvrtého odvolacieho dôvodu založenú na nesprávnom právnom posúdení, v rozsahu, v akom Všeobecný súd predpokladal v bode 213 napadnutého rozsudku, že vedecké poznatky, na ktoré Komisia poukázala a ktorými odôvodňovala prijatie sporného nariadenia, mohli viesť k zmene miery rizika, ktoré sa považuje za prijateľné, treba konštatovať, že napriek spôsobu, akým je táto argumentácia formulovaná, Francúzska republika v skutočnosti len spochybnila

posúdenie skutkových okolností, ktorých preskúmanie však podľa článku 256 ods. 1 prvého pododseku ZFEÚ a judikatúry pripomenutej v bode 70 tohto rozsudku nepatrí do právomoci Súdneho dvora v rámci odvolania.

142 Pokiaľ ide o argument odvolateľky uvádzaný subsidiárne, podľa ktorého sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď opomenul overiť, či na účely určenia miery rizika považovaného za prijateľné Komisia zohľadnila závažnosť vzniku rizika prenosu TSE na človeka a nezvratnosť TSE ako choroby, treba pripomenúť, že pokiaľ ide o oblasť, kde má normotvorca Únie uskutočniť celkové posúdenie, sa musí súdne preskúmanie jeho právomoci obmedzovať na zistenie, či neobsahuje zjavne nesprávne posúdenie alebo prekročenie právomoci, alebo či normotvorca zjavne nešiel nad rámec svojej voľnej úvahy (rozsudok z 9. septembra 2003, Monsanto Agricoltura Italia a i., C-236/01, Zb. s. I-8105, bod 135).

143 Vzhľadom na túto širokú právomoc voľnej úvahy Komisie pri určovaní miery rizika považovaného za neprijateľné pre spoločnosť Všeobecný súd oprávnene obmedzil svoje preskúmanie na zjavne nesprávne posúdenie.

144 Ďalej, z vyjadrení uvádzaných na Všeobecnom súde vyplýva, že Francúzska republika výslovne oznámila vo svojich dodatočných návrhoch, že nespochybňuje to, že prináleží inštitúciám Únie, aby určili mieru rizika považovaného za neprijateľné pre spoločnosť.

145 Stačí konštatovať, že argumentácia predložená Francúzskou republikou neobsahuje žiadny prvok, ktorý by mohol odhaliť, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, ktoré Všeobecný súd nezistil.

146 Za týchto okolností výhrada založená na údajnom porušení práva v rámci hodnotenia vývoja miery rizika považovaného za prijateľné, sa musí zamietnuť ako čiastočne neprípustná a čiastočne nedôvodná.

147 Pokiaľ ide o tretiu časť štvrtého odvolacieho dôvodu Francúzskej republiky založeného na údajnej nekoherencii sporného nariadenia, treba konštatovať, že táto výhrada je novou výhradou, keďže ju odvolateľka neuviedla v konaní na Všeobecnom súde.

148 V konaní na Všeobecnom súde odvolateľka totiž netvrdila, že to, že napadnuté opatrenia nenahrádzajú skoršie preventívne opatrenia, ale ich dopĺňajú alternatívnymi opatreniami, by malo dosah na posúdenie zákonnosti sporného nariadenia.

149 V rámci odvolacieho konania je právomoc Súdneho dvora v zásade obmedzená na posúdenie právneho riešenia dôvodov, o ktorých sa diskutovalo na súde rozhodujúcom vo veci samej (pozri najmä rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 95 a citovanú judikatúru). Účastník konania teda nemôže v zásade uviesť po prvýkrát pred Súdnym dvorom dôvod, na ktorý sa neodvolával na Všeobecnom súde, keďže to by znamenalo umožniť Súdnemu dvoru preskúmavať zákonnosť riešenia prijatého Všeobecným súdom vzhľadom na dôvody, ktoré Všeobecný súd neprejednával (rozsudok z 15. septembra 2011, Nemecko/Komisia, C-544/09 P, bod 63).

150 Preto treba tretiu časť štvrtého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako neprípustnú.

151 Vzhľadom na vyššie uvedené musí byť štvrtý odvolací dôvod zamietnutý ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

152 Keďže nemožno vyhovieť žiadnemu z odvolacích dôvodov uvedených odvolateľkou na podporu jej odvolania, treba toto odvolanie zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

153 Článok 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Francúzsku republiku na náhradu trov konania a Francúzska republika nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy